

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 74/06
06.12.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Mihaila Rulića, Zvezdane Lutovac, Nikole Stanojevića i Slobodana Dražića, članova veća, u parnici tužilaca AA, maloletnog BB i maloletne VV, koje zastupa zakonski zastupnik otac AA, svi iz GG, DD i ĐĐ, i maloletnog EE, koga zastupa zakonski zastupnik otac ŽŽ čiji je zajednički punomoćnik BV, advokat, protiv tuženog JPTT saobraćaja "Srbija" iz Beograda, jedinica poštanskog saobraćaja Novi Sad, iz Novog Sada, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu, Gž. br. 3541/04 od 14.09.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 06.12.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu, Gž. br. 3541/04 od 14.09.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Novom Sadu, P.broj 3460/04 od 11.06.2004. godine delimično je usvojen tužbeni zahtev i tuženi je obavezan da tužiocu prvog reda AA na ime naknade materijalne štete isplati iznos od 12.802,80 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 04.02.2000. godine pa do isplate kao i da mu na ime naknade nematerijalne štete za duševne bolove zbog smrti bliskog lica isplati iznos od 72.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.06.2004. godine pa do isplate: tužiocu drugog reda maloletnom BB na ime naknade nematerijalne štete po osnovu duševnog bola zbog smrti bliskog lica iznos od 90.000,00 dinara, pretrpljenog fizičkog bola iznos od 60.000,00 dinara, po osnovu straha iznos od 60.000,00 dinara, na ime duševnog bola zbog naruženosti 60.000,00 dinara, na ime duševnog bola zbog umanjenja životne aktivnosti iznos od 165.000,00 dinara sve sa kamatom od presuđenja do isplate kao i da mu na ime izgubljenog izdržavanja plaća mesečni iznos od 400,00 dinara počev od 06.05.1995. godine pa dok za to postoje zakonski uslovi a dospele rate odjednom u roku od 15 dana a ubuduće svakog 1-og do 10-og u mesecu; da tužilji trećeg reda maloletnoj VV na ime duševnih bolova zbog smrti bliskog lica isplati iznos od 90.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate te na ime izgubljenog izdržavanja da joj plaća mesečni iznos od 250.000,00 dinara počev od 06.05.1995. godine pa dok za to postoje zakonski uslovi, dospele rate odjednom, a buduće svakog 1-og do 10-og u mesecu; tužiocima četvrtog i petog reda DD i ĐĐ na ime nadoknade nematerijalne štete po osnovu duševnog bola zbog smrti bliskog lica iznos od po 72.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate i tužiocu šestog reda maloletnom EE na ime pretrpljenog fizičkog bola i straha iznos od po 60.000,00 dinara, po osnovu duševnog bola zbog naruženosti iznos od 48.000,00 dinara i po osnovu duševnog bola zbog umanjenja životne aktivnosti iznos od 90.000,00 dinara sve sa kamatom od presuđenja do isplate. Obavezan je tuženi da tužiocima naknadi troškove postupka u iznosu od 375.500,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate. Višak tužbenog zahteva tužilaca od prvog do šestog reda u iznosima bliže određenim izrekom prvostepene presude odbijen je kao neosnovan. Tužioci su oslobođeni obaveze plaćanja taksi u ovom parničnom postupku.

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu, Gž.br. 3541/04 od 14.09.2005. godine odbijena je kao neosnovana žalba tuženog i potvrđena je prvostepena presuda Opštinskog suda u Novom Sadu u pobijanom usvajajućem delu.

Protiv pravosnažne presude donete u drugom stepenu reviziju je blagovremeno izjavio tuženi zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Odgovor na reviziju dostavili su tužioci predlažući da se revizija tuženog odbije kao neosnovana. Troškove revizijskog postupka nisu tražili ni opredelili.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. prethodno važećeg Zakona o parničnom postupku koji se primenjuje na osnovu člana 491.stav 4. važećeg Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik Republike Srbije" broj 125/04 od 22.11.2004. godine, stupio na snagu 23.02.2005. godine), Vrhovni sud Srbije je našao da revizija tuženog nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354.stav 2. tačka 11. ZPP, na koju se u revizijskom postupku pazi po službenoj dužnosti. Revizijom tuženog ne ukazuje se na postojanje drugih bitnih povreda odredaba parničnog postupka koje bi mogle biti razlog za ukidanje nižestepenih presuda.

Neosnovan je navod revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

U toku prvostepenog postupka je utvrđeno da se dana 06.05.1995. godine dogodila nesreća u Iloku

prouzrokovana eksplozijom pisma- bombe, u kojoj nesreći je poginula PP, supruga tužioca prvog reda i majka tužilaca drugog i trećeg reda, kći tužilaca četvrtog i petog reda, dok su u istoj nezgodi teške telesne povrede zadobili tužilac drugog i tužilac šestog reda. Pismo bomba predato je na pošti tuženog u Novom Sadu, upućeno je na adresu AA, odnosno na teritoriju iz van teritorije tadašnje SRJ. Radnik tuženog nije izvršio proveru predmetne pošiljke pisma-bombe, već je isto poslato od strane tuženog na adresu tužioca prvog reda iz čije eksplozije je proistekla šteta čija se naknada tužbom traži.

Kod ovako utvrđenih činjenica pravilno su nižestepeni sudovi delimično usvojili tužbeni zahtev tužilaca jer odgovornost tuženog za nastalu štetu proizilazi iz odredbe člana 170.stav 1. ZOO, pri čemu je visina naknade nematerijalne štete po svim vidovima utvrđena u iznosima koji predstavljaju pravične novčane naknade iz odredbe člana 200. ZOO, jer odgovaraju okolnostima konkretnog slučaja i svrsi naknade, a obaveza tuženog na isplatu materijalne štete i naknadu štete koju tužioci trpe gubitkom izdržavanja proističe iz odredaba člana 193. i 194. ZOO.

Neosnovan je navod revizije tuženog da je prilikom prijema predmetne pošiljke, koja je predata kao obično pismo, postupljeno u svemu po propisima koji regulišu PTT saobraćaj u unutrašnjem poštanskom saobraćaju, kako je u to vreme tretiran saobraćaj sa Republikom Srpskom Krajinom, te da se radi o terorističkom aktu za koji shodno odredbi člana 180. ZOO, odgovara država. Predmetna pošiljka je upućena na teritoriju van teritorije SRJ definisane ustavom. Ista se upućuje na teritoriju gde je vladala neposredna ratna opasnost. Pošiljalac, fizičko lice, na šalteru tuženog predaje pošiljku u ime pravnog lica, na neuobičajeni način, bez evidencije o predaji pošiljke, koja nije standardnih dimenzija i težine za običnu pošiljku-pismo, pa je saglasno članu 35. Opštih uslova za pružanje PTT usluga radnik tuženog imao mogućnost kontrole slanja navedene pošiljke, odnosno da od pošiljaoca traži da stavi na uvid sadržaj pošiljke. Na navedeno upućuju i odredbe Pravilnika tuženog o vršenju usluga u poštanskom saobraćaju koji u članu 22. stav 2. propisuje da sve pošiljke za inostranstvo kao i pošiljke koje treba podneti na carinski pregled, radnik pošte prima otvorene radi uvida u sadržaj u prisustvu pošiljaoca i obavljanja devizne kontrole u smislu člana 21. označenog Pravilnika. S tim u vezi je i odredba člana 19.stav 2. istog Pravilnika prema kojoj pismonosnu pošiljku, koju treba podneti na carinski pregled pošta prima samo kao knjiženu pošiljku te stav 4. navedenog Pravilnika koja propisuje da ukoliko pošiljalac donese pošiljku u zatvorenom kovertu dužan je da je sam otvori i sadržaj pošiljke stavi na uvid, a potom pošiljku upakuje u novi omot koji zatvara radnik pošte u prisustvu pošiljaoca. U konkretnom slučaju ne radi se o aktu terorizma, pod kojim pojmom se podrazumeva nasilje koje stoji u direktnoj vezi sa politikom i političkim idejama teroriste ili terorističke grupe, pri čemu je neselektivnost u izboru žrtava jedna od bitnih osobina terorizma. Iz utvrđenog činjeničnog stanja nesumnjivo proizilazi da je eksplozivna pošiljka bila namenjena AA i eventualno članovima njegove porodice, te se ne može govoriti o neselektivnom izboru žrtava, a nema dokaza koji bi govorili u prilog političkoj pozadini celog slučaja.

Kako ostalim navodima revizije nije dovedena u sumnju zakonitost i pravilnost pobijane odluke obzirom da ne stoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena kao ni razlozi na koje se pazi po službenoj dužnosti, na osnovu člana 393.ZPP, revizija tuženog odbijena je kao neosnovana i odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dlj